

Publicerad 2009-10-03 11:02 av Michaela Dutius

Väntar på vind

I den
djupaste svartaste
skogen

med vingarna tätt
intill kroppen

väntar jag

på en uppvind

att föras av

ut
över det
hav
som ligger samlat

i en enda
droppe - NU

skyddslös och stum
i den kalla vinden

mina murar
skyler
inte längre

hur överlever man
i frosten

barfota

och med vingar

som väntar på

en stark

varm vind

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Michaela Dutius med Poeter.se id #2647 innehar upphovsrätten